

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699400523264/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

MADAM. Løjtnanten sidder der paa Stolen.

SMIDT. Han skal sgu først have et Glas Punsch.
Gaar hen til ham. Han skulde dog aldrig været tøstet
ihjel for os. *Stikker det til hans Mund.* Værsgo, Løjtnant!

LØJTNANT *farer op.* Er her nogen?

SMIDT. Hahaha! sikken en Rad! hvor han gjør det
naturligt! Jo vi er her alle syv og tyve. Kom nu op,
Løjtnant! og deklamer for os!

LØJTNANT *mat.* Skal jeg deklamere?

SMIDT. Hahaha! Han lader ligesom han var
falden i Besvimelse. Ja lad os nu høre, hvad De har
at sige!

LØJTNANT *afsides.* Ingen maa mærke noget. Man
maa være en Mand. *Højt.* Ja jeg vil prøve derpaa.

SMIDT. Lad os gaa tilbage, for at han kan faa Plads
til at sparke ud med Arme og Ben.

De samle sig paa den ene Side af Theatret.

LØJTNANT *deklamerer.* Rosen blusser alt i Danas Have,
Liflig fløjter vist den sorte Stær, Dreng deres brune
Nektar lave, Bier græsse stolt paa Fædres Grave,
Hingsten plukker af – Hingster deres brune Nektar
lave, Dreng græsse stolt paa Fædres – Fædre deres
brune Dreng lave, Nektar – Bier – Dreng –
Hingster –

Standser aendales.

SMIDT. Hvad gaar der af Løjtnanten? Han har jo
rent glemt det.

LØJTNANT. Undskyld – jeg er noget forvirret –
jeg vil forsøge paa et andet Vers. *Deklamrer.* Fattig
Mand, som pløjer danske Lande, Ryster Æbler af
sit Pæretræ – Ryster Pærer af sit Æble – Ryster
Æbler af sit Egetræ, Har en kløgtig Arm, en kraftig
Pande, Mælk paa Marken, Korn i sine Spande –

Korn paa Mælken, Mark i – Mark paa Kornet –
Mark paa Mælken, Spand – Spark paa Mælken –
Synker om paa en Stol.

SMIDT. Men Løjtnant dog! hvordan gaar det? Er
der noget i Stykker?

LØJTNANT. Jeg kan ikke – jeg har Feber – jeg
er syg.

SMIDT. Hej, Mutter! Spring efter nogle Kamfer-
draaber! Løjtnanten er syg.

LØJTNANT. Nej, tusind Tak! maa jeg bare faa Lov
til at komme hjem.

SMIDT. Det var dog kjedeligt, at vi saa tidlig skulde
skilles ad; men det maa De selv bedst forstaa. – Naa,
I lange Tøse! vil I se, I kan hente Løjtnantens Tøj!
*Amalie og Rikke gaar. Naa hvordan gaar det nu med Fe-
beren?*

LØJTNANT. Aa Tak, naar jeg bare kommer ud i
Luften.

SMIDT. Studenten er nok saa god at følge Dem
hjem.

BASALT. Ja med Fornøjelse.

Henter sit Tøj.

AMALIE. Her er Løjtnantens Frakke,

RIKKE. Og her er hans Hat.

De klæde ham paa.

MADAM. Nu maa Løjtnanten endelig i Morgen
paa fastende Hjerte tage to Lod engelsk Salt, saa
faar Feberen ingen Magt med Dem. Og her er et
uldent Stykke, som De skal have om Halsen.

Binder det paa ham.

LØJTNANT. Tusind Tak! jeg gjør Dem saa megen
Ulejlighed.

SMIDT. Aa sikke noget! Men det er jo slemt, at vi